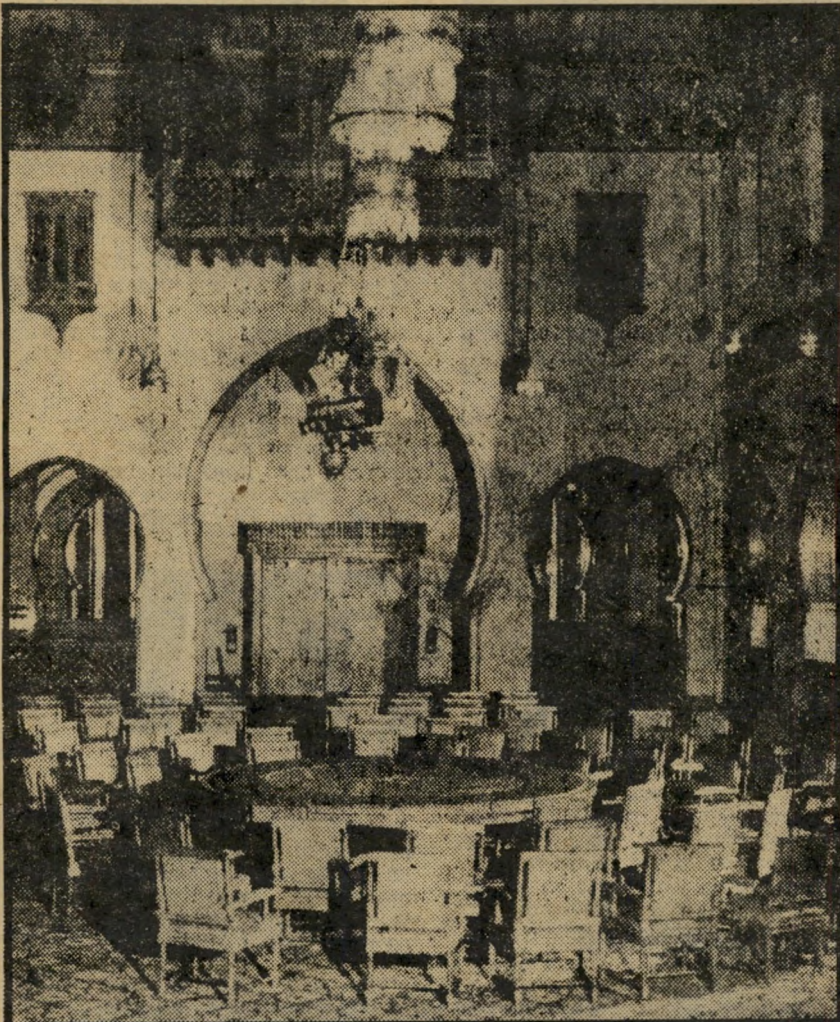

יגיעו בילעדינו? מה יהיה אם לא יתנו לנו לעלות למטוס?
בלב די כבוד אנחנו נוסעים למרכז אתר-נה, להרוג כמה שעות. אתונה נראית משעממת, חסרת-עניין. ליבנו נמצא ב-מקום אחר.
על ארותה יווגית טובה אנחנו מדברים על מצרים, על עברה, מצבה החברתית, בעיותיה. לשלמה סתר, מפקד-טנק במיי-לואים, אדם שלא התעניין מעולם בפוליטיקה כל זמן שהיה חרש. אם המסע הזה יצליח, אפשר יהיה לכתוב ספר "חינוכו הפוליטי של שלמה סתר".
שעה 5.45.
ובכן, זהו זה. אנחנו בדרך לקאהיר.

שאלנו את נערת-הדלפק מה לעשות. אמרנו שאנחנו ממשיכים לקאהיר. "עוד היום?" שאלה. ענינו בחיוב. "אם כן, אפשר לעשות למיזודות צ'קאין עכשיו," אמרה.
היא ביקשה את הכרטיסים. בטעות מסרתי לה את הכרטיסים תל-אביב-אתר. נה, היא לא ראתה בזה כל דבר מיוחד, וקיבלה לידיה את הכרטיסים האחרים, לקאהיר. בשבילה אין כל דבר מיוחד בעובדה שאדם נוסע מתל-אביב לקאהיר.
סוף-סוף מצמידים למיזודות את התג המיוחד - C.H.I. - והן נעלמות בסרט הגע. לרגע עולה בלב חשש: האם הן

כסל רעאסס
ניצב במרכז אחת הכיכרות ההומות של קאהיר. בתמונה ניתן להבחין בגשרים עיליים להולכי-רגל, המשמשים להם כמעבר-יחצייה, בקצה הימני נראה המיגדל של שוטר-התנועה המכוון את התנועה הסואנת.

השולחן העגול
שבמרכז אחד האולמות הגדולים של מלון מינה האוס, המקושט בקשתות וערבסקות; הוא השולחן שמסביבו ישבו המשתתפים בוועידת קאהיר. הכיסאות סביב לשולחן הוכנו במיוחד עבור הוועידה.

בצל הפירמידה
האגף החדש של מלון מינה האוס, שאגפו הישן הוא בן מאה שנים, ליד חורשת דקלים מטופחת. ברקע מתנשא חודה של הפירמידה הגדולה, הנמצאת במרחק של כמאה מטרים בלבד מן המלון.

האופן הענק
שקוטרו הוא כרוחב העגלה הנישאת מעליו, כשהיא רתומה לחמור, אופייני למראות הרחוב בקאהיר. עגלות מעין אלו היו במצריים כבר לפני אלפי שנים, מתערבים עתה בין המכוניות הנועות בכבישים.

אנשי הביטחון
המצרים מתכנסים לתידרוך אחרון (למטה, מימין) לפני בואן של המשלחות למלון מינה האוס. התיידוך הביטחוני נערך למרגלות האגף החדש של המלון, המכיל 350 חדרים.